

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/228/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118395510
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6118395510.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, proti žalovanej: Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., o zaplatenie sumy 4.928,64 eura, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 5Csp/16/2019-192 zo dňa 20.06.2019 takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žalovanej voči žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol v celom rozsahu a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 34, § 37 ods. 1, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1, 2, § 46 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) a § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že zmluva o úvere nebola platným spôsobom uzavretá, pretože nedošlo k zhode prejavu vôle medzi návrhom na uzavretie zmluvy zo strany žalovanej a akceptáciou takéhoto návrhu zo strany právneho predchodcu žalobcu o podstatných náležitostiach úverovej zmluvy. Keďže zmluva o úvere nebola platným spôsobom uzavretá a v súdnom konaní nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 7.150 eur, tak v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka došlo u žalovanej k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaná vykonala úhrady v rozsahu 3.471,07 eura, preto bezdôvodné obohatenie je len vo výške 3.678,93 eura. Súd následne preskúmal aktívnu legitímáciu žalobcu a zistil, že pohľadávka nebola platne postúpená. Žalobca totiž nepreukázal splnenie všetkých zákonných podmienok uvedených v ustanoveniach zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky, právny predchodca žalobcu nezosplatnil svoju pohľadávku v súlade s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou v r. 2017 pohľadávku, ktorá v tom čase ešte nebola splatná, a teda postupoval v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Preto postúpenie pohľadávky bolo podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne žalobe vyhovieť. Odvolanie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g), h) CSP a namietal, že v konaní nebol preukázaný nedostatok slobodnej vôle žalovanej pri uzavretí zmluvy o úvere za podmienok stanovených zmluvou o úvere v spojení s jej neoddeliteľnými súčasťami, ktorej absencia by mohla mať

za následok neplatnosť právneho úkonu, ani v čom by mala spočívať hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach na strane žalovanej. Napadnuté rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné. Poukázal na rozsiahlu judikatúru súdov týkajúcu sa požiadavky preskúmateľnosti súdnych rozhodnutí. V súvislosti s ochranou spotrebiteľa zdôraznil, že sudy sú povinné skúmať konkrétne okolnosti uzatvorenia zmluvy, pretože aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nie je možné chápať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti.

3. Následne žalobca doručil súdu prvej inštancie podanie dňa 20.09.2019, ktorým vzal svoju žalobu v plnom rozsahu späť, konanie žiadal zastaviť a vrátiť mu zaplatený súdny poplatok.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) rozhodujúc o späťvzatí žaloby bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) postupoval v súlade s ustanovením § 370 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého: (1) Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. (2) Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

5. Pri rozhodovaní o späťvzatí žaloby odvolací súd vychádzal z toho, že právo disponovať so žalobou má výlučne žalobca. Žalobca svojím späťvzatím prejavil voči súdu vôľu, aby sa nekonalo a o veci meritórne nerozhodovalo. V tomto prípade odvolací súd urobil záver, že sú dané podmienky na pripustenie späťvzatia žaloby, pričom vychádzal aj z postoja žalovanej, ktorá voči súdu nesúhlas so späťvzatím neprejavila, hoci bola vyzvaná na vyjadrenie, a zároveň je zrejmé, že späťvzatie žaloby je na jej prospech. Preto odvolací súd v súlade s citovaným ustanovením procesného predpisu toto späťvzatie pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil.

6. Žalobca tým, že vzal žalobu späť bez uvedenia dôvodov, procesne zaviniť zastavenie konania, a z toho dôvodu by žalovanej podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP patrila náhrada účelne vynaložených trov konania. Keďže jej počas celého konania žiadne trovy nevznikli, odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP rozhodol tak, že sa jej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznáva. Čo sa týka žiadosti žalobcu o vrátenie súdneho poplatku, odvolací súd poznamenáva, že o vrátení súdneho poplatku rozhoduje i bez návrhu súd, ktorý zaplatený poplatok prevzal (§ 11 ods. 1 veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov).

7. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).